

Skryté dějiny čtyřicátého verše – číslo patnáct

Druhé běda – část druhá

Jeff Pippenger

2026-06-11

Sestra Whiteová se opakovaně zmiňuje o tom, že oddíl z Izajáše, který Ježíš četl v synagoze v Nazaretě, nejen oznamoval Jeho dílo, ale také předobrazoval naše dílo. Dokonalé naplnění tohoto pomazaného díla uskutečňují ti, kdo tvoří korouhev sto čtyřiceti čtyř tisíc.

Duch Panovníka Hospodina je nade mnou, protože mne Hospodin pomazal, abych zvěstoval tichým radostnou zvěst; poslal mne, abych ovázel zkroušené srdcem, abych vyhlásil zajatcům svobodu a vězňům otevření žaláře; abych vyhlásil milostivé léto Hospodinovo a den pomsty našeho Boha; abych potěšil všechny truchlící; abych ustanovil truchlícím na Sionu, abych jim dal okrasu místo popela, olej radosti místo smutku, roucho chvály místo ducha malomyslnosti; aby byli nazváni stromy spravedlnosti, štěp Hospodinův, aby byl oslaven. I vystavějí dávné trosky, znovu pozdvihnou dřívější zpustošená místa a opraví pustá města, zpustošená po mnohá pokolení. Cizinci budou stát a pást vaše stáda a synové cizinců budou vašimi oráči a vinaři. Vy však budete nazváni kněžími Hospodinovými; budou vás nazývat služebníky našeho Boha; budete požívat bohatství národů a jejich slávou se budete chlubit. Místo vaší hanby budete mít dvojnásobek a místo potupy se budou radovat ze svého podílu; proto ve své zemi obdrží dvojnásobek; věčná radost bude jim. Izajáš 61,1–7.

V předchozím článku jsme začali určovat „hodinu, měsíc, den a rok“, které tvořily časové proroctví o třech stech devadesáti jednom roce a patnácti dnech. Času již nebude, proto musí být tyto čtyři časové výrazy v posledních dnech uplatněny symbolicky, když se v třetím bědu opakují prorocké charakteristiky prvního a druhého bědu. „Rok“ je „milostivým rokem Hospodinovým“ a je také „dnem pomsty našeho Boha“.

„Den“ je „dnem pohromy“, dnem odplaty a pomsty, jak to vyložil Mojžíš.

Mně patří pomsta i odplata; jejich noha v příhodný čas uklouzne, neboť den jejich pohromy je blízko a věci, které na ně přijdou, se kvapem blíží. Deuteronomium 32,35.

U Izajáše je to „léto Hospodinovy přízně“ a „den pomsty“ a den pomsty je Mojžíšovým „dnem zkázy“, kdy Laodikeji uklouzne noha, když obdrží odplatu a pomstu. Hodina velikého zemětřesení, den zkázy, léto přízně a první měsíc se všechny shodují se zákonem o neděli. Slovo „měsíc“ v Joelovi je doplněné slovo, avšak toto doplněné slovo je správné. Překladaatelé doplnili slovo „měsíc“ v souladu s pravdou, že pozdní déšť přišel v prvním měsíci.

Radujte se tedy, synové Sijónu, a veselte se v Hospodinu, svém Bohu; neboť vám dává podzimní déšť v pravé míře a sešle vám déšť, podzimní i jarní déšť v prvním měsíci. Joel 2,23.

Slovo „měsíc“ je výkladem, nikoli součástí původního inspirovaného textu. Hebrejštiny jednoduše říká, že deště přijdou „na počátku“ nebo „jako na počátku“ — to znamená, že Bůh obnoví deště v

jejich náležité době, právě tak jako v dřívějších časech. Sestra Whiteová opakovaně uvádí hnutí mileritů z let 1840 až 1844 do souladu s Letnicemi, aby popsala pozdní déšť v posledních dnech. Pozdní déšť přichází „jako na počátku“, jímž byly Letnice, které Sestra Whiteová opakovaně uvádí do souladu se zákonem o neděli.

„Anděl, jenž se připojuje k hlásání poselství třetího anděla, má ozářit celou zemi svou slávou. Je zde předpověděno dílo celosvětového dosahu a neobyčejné moci. Adventní hnutí let 1840–44 bylo slavným projevem Boží moci; poselství prvního anděla bylo doneseno na každou misijní stanici na světě a v některých zemích se projevil největší náboženský zájem, jaký byl v kterékoliv zemi zaznamenán od reformace šestnáctého století; to vše však má být překonáno mocným hnutím pod posledním varováním třetího anděla.“

„Dílo bude podobné dílu dne Letnic. Jako byl dán ‚raný déšť‘ při vylití Ducha svatého na počátku evangelia, aby způsobil vzkříšení vzácného semene, tak bude na jeho závěr dán ‚pozdní déšť‘ k dozrání žně. ‚Tehdy poznáme, budeme-li horlivě usilovat o poznání Hospodina; jeho východ je jistý jako jitro a přijde k nám jako déšť, jako pozdní i raný déšť na zemi.‘ Ozeáš 6,3. ‚Radujte se tedy, synové Siónu, a veselíte se v Hospodinu, svém Bohu; neboť vám dává raný déšť v pravé míře a sešle vám déšť, déšť raný i pozdní.‘ Joel 2,23. ‚V posledních dnech, praví Bůh, vyleji ze svého Ducha na každé tělo.‘ ‚A stane se, že každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude spasen.‘ Skutky 2,17.21.“

„Veliké dílo evangelia nemá skončit s menším projevením moci Boží, než jaké provázelo jeho počátek. Proroctví, která se naplnila při vylití raného deště na počátku evangelia, se mají znovu naplnit při pozdním dešti na jeho závěru. Zde jsou ‚časy občerstvení‘, k nimž apoštol Petr upíral svůj výhled, když řekl: ‚Proto činite pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy, až přijdou časy občerstvení od tváře Páně; a pošle Ježíše.‘ Skutky 3,19.20.“ Velké drama věků, 611.

Letnice byly „zahájením“ neboli „počátkem“ díla evangelia a pozdní déšť při „závěru“ je „ukončením“. První představuje poslední. První měsíc ztotožňuje vylití Ducha svatého se zákonem o neděli.

„Nikdo z nás nikdy neobdrží Boží pečeť, dokud budou naše povahy poskvrněny jedinou skvrnou či poskvrnou. Je ponecháno na nás, abychom napravili vady svého charakteru a očistili chrám duše od každého znečištění. Potom na nás sestoupí pozdní déšť, jako raný déšť sestoupil na učedníky o Letnicích. ...“

„Co činíte, bratří, ve velkém díle přípravy? Ti, kdo se spojují se světem, přijímají světskou podobu a připravují se na znamení šelmy. Ti však, kdo nedůvěřují sami sobě, pokořují se před Bohem a očišťují své duše poslušností pravdě, ti přijímají nebeskou podobu a připravují se na pečeť Boží na svých čelech. Když vyjde nařízení a bude vtisknuta pečeť, jejich charakter zůstane čistý a neposkvrněný na věčnost.“ Testimonies, svazek 5, 214, 216.

Prvním „měsícem“ je nedělní zákon, „hodinou“ velikého zemětřesení je nedělní zákon, „dnem“ pohromy, odplaty a pomsty je nedělní zákon a přijatelným „rokem“ je nedělní zákon. Sto padesát let proroctví prvního běda končí u nedělního zákona, kde začíná tři sta devadesát jedna let a patnáct

dní.

řkouce šestému andělu, který měl polniti: Rozvaž čtyři anděly, kteří jsou spoutáni při veliké řece Eufratu. I byli rozvázáni ti čtyři andělé, připraveni na hodinu a den a měsíc a rok, aby pobili třetinu lidí. Zjevení 9,14.15.

„Čtyři andělé“, kteří byli „spoutáni při veliké řece Eufratu“, jsou v hodině nedělního zákona „uvolnění“. Prorocky byli „připraveni“ na hodinu, den, měsíc a rok druhého běda, aby pobili třetí část lidí. Spojené státy jsou při nedělním zákonu jako šesté království biblického proroctví usmrceny a Spojené státy tvoří jednu třetinu trojjediného svazku, který je při nedělním zákonu ustanoven. Druhé běda se opakuje ve třetím běda, právě tak jako se druhý anděl opakuje ve třetím andělu.

Tyto čtyři větry byly uvolněny 11. září, čímž byl označen počátek zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, a bezprostředně poté byly zadrženy. Když jsou potěšeni ti, kteří jsou v Izajáši šedesát jedna představeni jako truchlíci, jsou potěšeni plným vylitím Utěšitele při nedělním zákoně, což je také „hodina“ velikého zemětřesení. Ti, kdo truchlí v létě milosti, jsou právě tíž, kdo truchlí v Ezechielovi devět a přijímají pečeť Boží. Ježíš zahájil svou službu citací Izajáše šedesát jedna a sestra Whiteová uvádí Jeho prohlášení do souladu s naším dílem.

„Kristus oznámil světu své poslání, když v synagoze v Nazaretě četl z proroctví Izajášova: ‚Duch Páně jest nade mnou, protože mne pomazal, abych zvěstoval evangelium chudým; poslal mne, abych uzdravoval zkroušené v srdci, abych hlásal zajatým vysvobození a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.‘ Jaké dílo stálo před ním! — Vyhlásit milostivé léto Páně. Toto období zahrnuje věk za věkem, táhne se od století ke století, dokud potrvá doba milosti. Bůh čeká, aby slyšel prosby a klepání; sleduje, zda se lidé přiblíží k němu, jenž jediný nám může pomoci. Touží odpustit jim jejich hříchy, přijmout je za své vlastní. Přijme každou zkroušenou duši, která k němu přichází; neboť právě k tomuto dílu Bůh pomazal svého jednorozrozeného Syna.“

„Proč však Kristus nedokončil výrok zaznamenaný u Izaiáše? Proč vynechal větu: ‚a den pomsty našeho Boha‘? Druhá část tohoto souvětí byla právě tak pravdivá jako jeho první část; a Kristus pravdu nepopřel svým mlčením, tím, že zadržel část svých vlastních slov daných svému vyvolenému proroku. Tato poslední věta však byla právě tou, u níž jeho posluchači s oblibou prodlévali a kterou byli nakloněni uvádět do praxe, vynášejíce soud nad všemi, kdo nebyli jejich náboženského vyznání. Místo aby lidu předávali slova pravdy, spravedlnosti a odpuštění, učili je, že Bůh nenávidí celý pohanský svět. Otcovská povaha Boha byla překroucena a pohřbena pod lidskými tradicemi. Signs of the Times, 14. ledna 1897.“

„Poslání Božího lidu v tomto věku je vymezeno slovy inspirace, která popisují dílo Mesiáše: ‚Duch Panovníka Hospodina jest nade mnou, protože mne Hospodin pomazal, abych zvěstoval tichým radostnou zvěst; poslal mne, abych obvázal ty, kdož mají zkroušené srdce, abych vyhlásil zajatým svobodu a spoutaným otevření žaláře; abych vyhlásil léto Hospodinovy přízně a den pomsty našeho Boha; abych potěšil všechny truchlíci, ustanovil těm, kdož truchlí na Sijónu, dal jim okrasu místo popela, olej radosti místo zármutku, roucho chvály místo ducha malomyslnosti; aby byli nazváni stromy spravedlnosti, Hospodinovou štěpnicí, aby byl

oslaven.““

„A vystavějí dávné trosky, pozdvihnou dřívější spustošená místa a obnoví zpustošená města, spoušť mnoha pokolení.“ Lake Union Herald, 11. listopadu 1908.

Než postoupíme dále k opakování druhého běda ve třetím běda, měli bychom si připomenout, že poselství má být chápáno tak, že přikládáme „řádek k řádku“. To ukazuje, že každá „hodina“, „den“, „měsíc“ a „rok“ v inspirovaném Slově, která odpovídá souvislosti se zákonem o neděli, má být rovněž vztahována na přípravu islámu k úderu proti zákonu o neděli.

Jako příklad: slovo „hodina“ se v celé Staré smlouvě nachází pouze v jedné knize, a tou knihou je kniha Daniel. V Danielovi je „hodina“ zmíněna pětkrát.

A kdokoli nepadne a neklaní se, bude v tu hodinu uvržen doprostřed rozpalené ohnivé pece. ... Nyní tedy, jste-li hotovi, abyste v ten čas, kdy uslyšíte zvuk rohu, píšťaly, citaru, loutny, žaltáře, dud a všelijakého nástroje hudebního, padli a klaněli se obrazu, který jsem zhotovil, dobře; nebudete-li se však klanět, budete v tu hodinu uvrženi doprostřed rozpalené ohnivé pece; a kdo je ten Bůh, který by vás vysvobodil z mých rukou? Daniel 3,6.15.

Sestra Whiteová opakovaně vztahuje třetí kapitolu knihy Daniel, a tedy i výraz „v touž hodinu“, na nedělní zákon. Ve čtvrté kapitole knihy Daniel je Daniel po „jednu hodinu“ zaražen, když zápasí s tím, jak vysvětlit přicházející soud nad Nebúkadnesarem.

Tu Daniel, jehož jméno bylo Beltešasar, byl po jednu hodinu ohromen a jeho myšlenky ho znepokojovaly. Král promluvil a řekl: Beltešasare, ať tě ten sen ani jeho výklad neznepokojuje. Beltešasar odpověděl a řekl: Můj pane, kéž by ten sen patřil těm, kdo tě nenávidí, a jeho výklad tvým nepřítelům. Daniel 4,19.

Daniel je po „jednu hodinu“ ohromen, když se snaží porozumět tomu, jak oznámit Nebúkadnesarovi jeho přicházející soud. Daniel představuje posla prvního anděla, který oznamuje, že přišla „hodina“ soudu. Jeho předpověď je dána Nebúkadnesarovi a o rok později je soud nad Babylónem uveden na Nebúkadnesara.

V téže hodině se ta věc na Nebúkadnesarovi vyplnila; i byl vyhnán od lidí a jedl trávu jako volové a jeho tělo bylo skrápěno nebeskou rosou, dokud jeho vlasy nenarostly jako orlí peří a jeho nehty jako ptačí drápy. Daniel 4,33.

Daniel předpovídá brzy přicházející nedělní zákon, a když nastane, je to „hodina“ soudu nad Babylónem. Obě „hodiny“ označují nedělní zákon, jenž je hodinou velikého zemětřesení. Nebúkadnesar je alfou a Belšasar omegou příběhu Babylóna a Belšasar je zabit téže noci, kdy se na zdi objevilo písmo psané rukou.

V téže hodině vyšly prsty lidské ruky a psaly naproti svícnu na omítku stěny královského paláce; a král viděl část ruky, která psala. Daniel 5,5.

„Téže hodiny“ se na zdi objevilo písmo, což určuje okamžik, kdy psaný nedělní zákon při nedělním zákonu ničí „zed“ oddělení církve od státu, a tehdy Babylón skončil, stejně jako končí Spojené státy jako šesté království biblického proroctví. Jako šesté království jsou Spojené státy

tou mocí, která kraluje po sedmdesát symbolických let v Izajáši dvacet tři, když je nevěstka Týru zapomenuta. Království či král, o nichž Izajáš mluví, jsou dny sedmdesáti let, a královstvím, které v biblickém proroctví vládlo sedmdesát let, byl Babylón. Pád Belšazarova Babylóna je předobrazem pádu Spojených států při nedělním zákonu, kde písmo na zdi odpovídá mluvení jako drak ve Zjevení třináct.

V osmnácté kapitole Zjevení začíná soud nad Babylónem při nedělním zákoně ve čtvrtém verši, když druhý hlas označuje, že její soud přichází v jedné hodině a také v jednom dni.

A uslyšel jsem jiný hlas z nebe, který pravil: Vyjděte z ní, lidé můj, abyste neměli účast na jejích hříších a abyste nepřijali z jejích ran. Neboť její hříchy dosáhly až k nebi a Bůh rozpomněl se na její nepravosti. Odplat'te jí tak, jak i ona odplatila vám, a zdvojnásobte jí dvojnásobně podle jejích skutků; v kalichu, který naplnila, naplňte jí dvojnásobně. Kolik sama sebe oslavila a v přepychu žila, tolik jí dejte trápení a zármutku; neboť praví ve svém srdci: Sedím jako královna, nejsem vdova a zármutku neužrím. Proto přijdou její rány v jednom dni: smrt, nárek a hlad; a bude zcela spálena ohněm, neboť mocný jest Pán Bůh, který ji soudí. A králové země, kteří s ní smilnili a v přepychu žili, budou nad ní plakat a naříkat, až uzzí dým jejího požáru, stojíce opodál ze strachu před jejím trápením a řkouce: Běda, běda, veliké město Babylon, město mocné! Neboť v jediné hodině přišel tvůj soud. Zjevení 18,4–10.

Je zřejmé, že postupný soud nad Babylonem začíná při nedělním zákonu ve čtvrtém verši, když Bůh povolává svůj jiný lid z Babylonu ven. Jan určuje dobu jejího soudu zároveň jako „den“ i „hodinu“, čímž potvrzuje, že časové symboly mají být chápány symbolicky.

Pesach se měl zachovávat v prvním měsíci a Pesach odpovídá kříži, který pak odpovídá nedělnímu zákonu.

I promluvil Hospodin k Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi takto: Tento měsíc vám bude počátkem měsíců; bude vám prvním měsícem v roce. Mluvte k celé pospolitosti Izraele a řekněte: Desátého dne tohoto měsíce vezme si každý beránka podle svých otcovských domů, beránka pro jednu domácnost. Bude-li však domácnost pro beránka příliš malá, vezme jej spolu se svým sousedem, který bydlí nejbližší jeho domu, podle počtu duší; podle toho, kolik kdo sní, určíte počet pro beránka. Váš beránek bude bez vady, samec jednoletý; vezmete jej z ovcí nebo z koz. A budete jej opatrovat až do čtrnáctého dne téhož měsíce; a celé shromáždění pospolitosti Izraele jej zabije k večeru. Exodus 12,1–6.

Pesach byl počátkem letničního období, a proto je předobrazem Letnic, které se zase shodují se zákonem o neděli. Příbytek byl vztyčen prvního dne prvního měsíce, a tak předobrazuje vztyčení církve vítězné jako korouhve při zákonu o neděli. „Hodina“, „den“, „měsíc“ a „rok“ druhého běda označují zákon o neděli, a řádek za řádkem se každý z těchto časových výrazů shoduje se zákonem o neděli, souhlasí-li souvislost. Při zákonu o neděli začíná druhé období papežského pronásledování; prvním bylo 1260 let, která přivedla mučedníky onoho období k tomu, že v páté pečeti volají k Pánu otázkou „jak dlouho“, dokud nebude papežská moc souzena. V druhé papežské krvavé lázni Ježíš svůj lid ujistil, že se nemusí znepokojovat tím, co budou při pronásledování mluvit.

Když vás však povedou a vydají, nestarejte se předem o to, co budete mluvit, ani si to nepřipravujte předem; ale cokoli vám bude v té hodině dáno, to mluvte; neboť nemluvíte vy, nýbrž Duch svatý. Marek 13,11.

V prvním běda byli lidé trýzněni po sto padesát let. Tato léta začala 27. července 1299 a skončila 27. července 1449, když čtyři andělé uvolnili čtyři větry, které byly připraveny na hodinu, den, měsíc a rok, aby pobily třetinu lidí. Období trýznění představuje období vztyčování obrazu šelmy ve Spojených státech. Tímto obdobím je patnáct dní znázorněných v Leviticu dvacet tři od svátku troubení až do Letnic. Období utváření obrazu šelmy sahá od 11. září až po nedělní zákon, avšak období hlásání poselství půlnočního volání je fraktálem utváření obrazu šelmy od 11. září až po nedělní zákon.

Počátek i závěr zapečetování jsou zároveň alfou a omegou utváření obrazu šelmy. Jedna skupina utváří charakter pro pečeť Boží; druhá utváří obraz šelmy. Toto období ve Spojených státech se kryje se stejným obdobím ve světě, které začíná nedělním zákonem. „Měsíc“ je symbolem soužení, jež nutí k vztyčení obrazu, a proto měsíc při nedělním zákonu, jak je znázorněn ve verši patnáctém deváté kapitoly Zjevení, rovněž představuje islámské soužení během vztyčování obrazu šelmy ve světě.

Existují i další prorocké aplikace toho, jak proroctví o druhém běda a jeho hodině, dni, měsíci a roce představují nedělní zákon a uvolnění islámu, aby zasáhl Spojené státy, avšak musíme přistoupit k dalším bodům.

V nedávné době, přibližně během posledních šesti měsíců, zdůrazňuji, že islám tří bēd je prorocky spojen se třemi anděly. Od Jákobova proroctví pro poslední dny, v němž je Juda „vinným kmenem“ připojeným k „oslovi“, až po to, jak Kristus uvolnil osla před svým triumfálním vjezdem, a po dalších liniích důkazů, islám prvního a druhého běda představuje prorocké poselství, které zmocnilo poselství prvního a druhého anděla, a islám třetího běda představuje prorocké poselství třetího anděla.

Nedávno byla citována kapitola z knihy, kterou napsal A. T. Jones, a ta poukazuje na tutéž skutečnost, avšak z odlišného přístupu. Jones používá gramatiku a strukturu Zjevení, aby ukázal, jak je nemožné oddělit poslední tři běda troubení od poselství tří andělů. Zdůrazňuje, že prvního anděla nelze oddělit od druhého a že třetího nelze oddělit od předchozích dvou. Jones se soustředí na tři anděly, a zatímco předkládá své zdůvodnění o neoddělitelném vztahu tří andělů, dokazuje toutéž logikou, že ani troubení ze Zjevení deváté kapitoly nelze oddělit od tří andělů ze Zjevení čtrnácté kapitoly. Tímto Jonesovým oddílem tento článek uzavřeme.

KAPITOLA XI. POSELSTVÍ TŘETÍHO ANDĚLA

„ODPOVĚĎ na onu důležitou otázku pro dnešek: ‚Co máme činit?‘ lze podat s jistotou na základě Sedmi polnic a postavení dnešních velkých národů; neboť odpověď je dána slovem Božím právě na tomto základě.

„Viděli jsme, že s posledními třemi ze Sedmi polnic jsou neoddělitelně spojena Tři běda. Uprostřed Sedmi polnic — po skončení Čtvrté polnice a před začátkem Páté polnice — je

napsáno: „I viděl jsem a slyšel anděla letícího prostředkem nebe, jak volá mocným hlasem: Běda, běda, běda obyvatelům země pro ostatní hlasy polnice tří andělů, kteří ještě mají troubit.“ Zjevení 8,13.“

„Že tři běda jsou neoddělitelně spojena s posledními třemi ze Sedmi polnic, po jednom s každou, je nade vší pochybnost doloženo skutečností, že když skončilo troubení pátého anděla, je psáno: „Jedno běda pominulo; a hle, přicházejí ještě dvě běda potom.“ Zjevení 9,12. A když skončila šestá polnice, je psáno: „Druhé běda pominulo; a hle, třetí běda přichází rychle. A zatroubil sedmý anděl.“ Zjevení 11,15.“

„Nyní je s tímto andělem, který ohlašuje příchod tří běd, jež jsou neoddělitelně spojeny s posledními třemi ze sedmi polnic, neoddělitelně spojen ,třetí anděl‘ ze Zjevení 14.“

„Aby bylo zřejmé, že i toto je nade vší pochybnost jisté, začneme poselstvím třetího anděla ze Zjevení 14 a sledujme zpětně jeho přímé souvislosti až k jejich počátku.“

„První slova v záznamu týkajícím se ,třetího anděla‘ znějí: „A třetí anděl je následoval.“ Zjevení 14,9. To ukazuje, že někteří šli před ním a že je třetí anděl ,následoval‘.“

„Vezměme tedy předchozí verš: „A jiný anděl následoval.“ To ukazuje, že tomuto andělu předcházela také jiný, takže když tento následuje, činí jej to ,jiným‘.“

„Nyní se vraťte k šestému verši: „A uviděl jsem jiného anděla.“ To rovněž dosvědčuje, že předtím již jeden anděl vystoupil, a proto je tento, když letí prostředkem nebe, ,jiný‘.“

„Sledujeme-li dále zpět v knize Zjevení, nenacházíme žádného anděla, kromě anděla sedmé polnice, až dokud nedojdeme k prvnímu verši desáté kapitoly; a tam čteme: „A viděl jsem jiného mocného anděla.“ Tento výraz, jako již předtím, dosvědčuje, že před tímto je tu anděl, který, když tento vystoupí, způsobuje, že se o něm mluví jako o ,jiném‘.“

„Při sledování ještě dále zpět nenacházíme žádné anděly, kromě andělů Šestého a Pátého zatroubení, dokud nedojdeme k poslednímu verši osmé kapitoly; a tam dospíváme k prvotnímu, neboť čteme: „A viděl jsem a slyšel anděla“ — nikoli ,jiného anděla‘, nýbrž původně ,anděla‘.“

„Takto, počínaje Zjevením 8,13, se táhne nepřerušovaná řada andělů, vzájemně spojených slovem „jiný“, a to přímo až ke Třetímu andělu ve Zjevení 14 spolu s jeho poselstvím. Tedy:“

„I hleděl jsem a uslyšel anděla.“ Zjevení 8,13.

„A viděl jsem jiného silného anděla.“ Zjevení 10,1.

„A viděl jsem jiného anděla.“ Zjevení 14,6.

„A za ním letěl jiný anděl.“ Verš 8.

„A třetí anděl je následoval.“ Verš 9.

„Snad následující jednoduchý náskres pomůže objasnit souvislost mezi andělem, který ohlašuje tři běda posledních tří ze sedmi polnic, a poselstvím třetího anděla ze Zjevení 14:

„První polnice Zjevení 8,7“

„Druhá polnice“ Zjevení 8,8

„Třetí trubení“ Zjevení 8,10

„Čtvrtá polnice“ Zjevení 8,12: „Jeden anděl“ — Běda, běda, běda. Zjevení 8,13.

„Pátá polnice Zjevení 9,1–11 / První běda“

„Šestá polnice Zjevení 9,13 až 11,13 Druhá běda „Jiný mocný anděl.“ Zjevení 10,1“

„Sedmé trubení Zjevení 11,13–19 Třetí běda „Jiný anděl. Zjevení 14,6“

„Za ním letěl jiný anděl.“ Zjevení 14,6

„A třetí anděl je následoval.“ Zjevení 14,9.

„Dosah toho všeho lze nyní plněji pochopit, uvažíme-li, co ve své vlastní podstatě skutečně je poselství třetího anděla: Již na první pohled má výraz ‚třetí anděl‘ zřetelně vztah ke třetímu v řadě tří andělů. Jak již bylo naznačeno, tato řada tří andělů, z nichž každý nese poselství, se nachází ve čtrnácté kapitole Zjevení, verších 6–12. Poselství těchto tří andělů se spojují a vrcholí ve třetím, které nepřestává znít, dokud úroda země neuzraje a není připravena pro příchod Pána, aby ji sklídl.

„Poselství třetího anděla samo, jak je vyhlášeno slovy třetího anděla, zní takto: ‚A třetí anděl je následoval a volal mocným hlasem: Kdo se klaní šelmě a jejímu obrazu a přijímá její znamení na své čelo nebo na svou ruku, ten bude pít víno Božího hněvu, nalité neředené do kalicha jeho rozhořčení, a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. A dým jejich muk vystupuje na věky věků; a odpočinutí nemají ve dne ani v noci ti, kdo se klanějí šelmě a jejímu obrazu, a kdokoli přijímá znamení jejího jména. Zde je trpělivost svatých; zde jsou ti, kteří zachovávají Boží přikázání a víru Ježíšovu.‘“

„Toto je poselství třetího anděla, jak stojí samo o sobě, odděleně od oněch dvou ostatních. Ve skutečnosti však na ně nemůže být pohlíženo jako na oddělené; a nemůže být postaveno stranou, jako by samo bylo jediným, samostatným poselstvím pro svět; neboť již první slova, jež se o něm praví, znějí: ‚Třetí anděl je následoval.‘ Tak jsme již samotnými prvními slovy tohoto poselství odkázáni nejen k jednomu, nýbrž ke dvěma, které mu předcházely. A řecké slovo přeložené jako ‚následoval‘ neznamená následovat odděleně, ani pouze následovat, nýbrž ‚následovat spolu s‘, jako vojáci následují svého velitele nebo služebníci svého pána; tedy ‚následovat někoho v nějaké věci; dát se někým vést‘. Když se užívá o věcech, znamená následovat jako výsledek; následovat ‚jako důsledek něčeho, co tomu předcházelo‘. Tak tedy, pokud jde o osoby, třetí anděl následuje spolu s těmi dvěma, které mu předěšly; a jeho poselství jako věc následuje jako výsledek či důsledek toho, co předcházelo.“

„Avšak i o druhém je napsáno: ‚A jiný, druhý anděl následoval.‘ Jako je tomu u třetího anděla, který následuje po druhém, tak je tomu i u druhého anděla, který následuje po prvním. A o prvním je napsáno: ‚I viděl jsem jiného anděla letěti,‘ atd. To je první v této řadě tří. Další jej následuje; a třetí anděl následuje je. V pořadí jejich povstání je posloupnost; avšak když

všichni tři postupně povstali, potom pokračují společně jako jedno. První vydává svůj zvěstný hlas; druhý jej následuje a připojuje se k prvnímu; třetí následuje je a připojuje se k nim; takže když jsou ti tři spojeni a pokračují společně ve své sjednocené moci, tvoří mocné, trojnásobné poselství hlasitě znějícího hlasu. K úplnosti poselství třetího anděla je zapotřebí všech; a poselství třetího anděla nemůže být pravdivě zvěstováno bez zvěstování všeho.“

„Co tedy tvoří trojandělské poselství ve svých jednotlivých částech? — Zde je první: ‚I viděl jsem jiného anděla, an letěl prostředkem nebe, maje věčné evangelium, aby je zvěstoval obyvatelům země, a každému národu, pokolení, jazyku i lidu, a volal mocným hlasem: Bojte se Boha a vzdejte mu slávu, neboť přišla hodina jeho soudu; a klaňte se tomu, který učinil nebe i zemi i moře i prameny vod.‘“

„Zde je druhý: ‚A jiný anděl následoval se slovy: Padl, padl Babylón, to veliké město, protože napojil všechny národy vínem hněvu svého smilstva.‘“

„A zde je Třetí: ‚A třetí anděl je následoval a volal mocným hlasem: Kdo se klaní šelmě a jejímu obrazu a přijímá znamení na své čelo nebo na svou ruku, ten bude pít víno Božího hněvu, nalité neředitelné do kalicha jeho rozhořčení; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. A dým jejich muk vystupuje na věky věků; a nemají odpočinutí ve dne ani v noci ti, kdo se klanějí šelmě a jejímu obrazu, i kdokoli přijímá znamení jejího jména. Zde jest trpělivost svatých: zde jsou ti, kdo zachovávají Boží přikázání a víru Ježíšovu.‘“

„Již letmý pohled na znění každého z těchto poselství odhalí onu myšlenku obsaženou v řeckém slově „následoval“, které znamená „následovat jako důsledek“. První nese věčné evangelium, aby bylo zvěstováno všemu stvoření, a vyzývá všechny, aby se báli Boha, vzdali Mu slávu a klaněli se Mu; neboť přišla hodina Jeho soudu. Odmítnutí tohoto poselství vytváří takový stav věcí, který je jako důsledek tohoto odmítnutí popsán slovy Druhého anděla, jenž následuje. A protože došlo k odmítnutí Prvního poselství; a protože v důsledku tohoto odmítnutí nastaly následky oznámené v Druhém; vzniká jako další důsledek takový stav věcí, který vyžaduje, aby po nich následoval Třetí anděl a mocným hlasem vyhlášoval své strašlivé varování proti hrozným zlům, jež byla způsobena jako dvojí důsledek odmítnutí Prvního poselství.“

„A že hlas i dílo Třetího anděla splývají s hlasem i dílem Prvního, je zřejmé z jeho závěrečných slov: ‚Zde jsou ti, kteří zachovávají přikázání Boží a víru Ježíšovu;‘ neboť to je vždy cílem kázání věčného evangelia. To je podstatou bázně před Bohem a vzdávání mu slávy i uctívání ,toho, který učinil nebe i zemi, i moře, i prameny vod.‘ Zachovávání přikázání Božích a víra Ježíšova jsou jedinou věcí, která umožní jakékoli duši obstát v hodině jeho soudu, o níž první anděl prohlašuje, že ,přišla‘.“

„Bezprostředně po závěrečných slovech Třetího anděla bylo ,slyšet hlas z nebe, který mi říkal: Piš, Blaze mrtvým, kteří od této chvíle umírají v Pánu‘ — od této doby dále. Zjevení 14,13. A bezprostředně poté následují slova: ‚I pohleděl jsem, a aj, bílý oblak, a na oblaku seděl někdo podobný Synu člověka, maje na hlavě zlatou korunu a v ruce ostrý srp. A jiný anděl vyšel z chrámu a volal mocným hlasem k tomu, který seděl na oblaku: Vlož svůj srp a žni, neboť přišla tobě hodina žně; neboť úroda země dozrála. A ten, který seděl na oblaku, vložil svůj srp na

zemi; i byla požata země.‘ Zjevení 14,14–16. A ,žeň je skonání světa‘. Matouš 13,39.“

„Znovu: třetí anděl zvláště varuje všechny lidi před uctíváním šelmy a jejího obrazu, ať už to znamená cokoli; a ze Zjevení 19,11–21 zjišťujeme, že šelma i její obraz jsou „naživu“, když Pán přichází v oblacích nebeských, a že jsou „oba“ zničeni jasem jeho příchodu.

„Tyto skutečnosti ukazují, že poselství třetího anděla je mocným, trojím, hlasitým poselstvím, které vychází ke každému národu, kmenu, jazyku i lidu těsně před druhým příchodem Páně; a které přivádí úrodu země k dozrání a připravuje lid připravený pro Pána, právě tak jako poselství Jana Křtitele připravilo cestu pro první příchod Páně. A tak je to poslední, závěrečné poselství Boží světu.“

„A nyní, máme-li takové porozumění tomu, co Poselství třetího anděla samo o sobě je, může být vztah tohoto poselství k velikým národům dneška lépe rozpoznán prostřednictvím úvahy o době Poselství třetího anděla.“ A. T. Jones, *The Great Nations of Today*, 114.